

Gospodje! če mislite mogoče na ta način naš kmečki list uničiti, se nemalo motite. To sredstvo katerega ste se posebno zadnji čas poprijeli mnogi duhovniki na Spodnjem Štajerskem, je poguba za — vas.

Prezvišeni gospod knez in škof Lavantinski! Usojamo se Vas vljudno prašati: Ali Vam je znano, kako je večina Vaših č. gg. duhovnikov zlorabljala zadnji „Pastirski list“ avstrijskih škofov? Ne, Prezvišeni, to Vam ni znano! zategadelj oglašiti se moramo mi in navedemo: Ko se je bral po vseh župnijah iz prižnice vernemu ljudstvu decembra l. l. gori omenjeni „Pastirski list“, slišati je bilo med branjem po mnogih cerkvah večkrat besedo „Štajere“ in se na tak način izraževalo, kakor da je list „Štajere prepovedan od škofijstva ter naši sveti veri sovražen list. Ljudstvo zdaj veruje, da je ta list prepovedan brati od škofijstva!! Zato bili smo primorani v današnji številki ves ta „Pastirski list“ od besede do besede ponatisniti in ga ljudstvu prečitati pustiti da se ono (ljudstvo) samo prepriča, ali je to resnica ali ne. Da je na svetu res mnogo brezverskih in pohujšljivih listov je res, ali „Štajere“ med temi listi ni, in tudi ne bo, kajti odkar izhaja, ni prinesel niti enega članka proti veri ali sploh proti božjim čednostim.

da je žival res vredna cel desetak, samo to se jim je čudno zdelo, da bi bil toliko plačal. Bili so pa tudi hudobneži, ki so odkritosrečno rekli: „Fronc je to lepo ščene nekje „poongavin“.

No, naj bode, kakor hoče. Gola resnica pa je, da daleč na okrog ni bilo tako krasnega psa. Zato pa tudi ni bil njegov gospod malo ponosen. Kadar je prišel s sejnov domu, vsakokrat mu je prinesel kaj dobréga.

Pred par tedni je bil na sejmu v Pristavi. V bližnjem konzumu si je kupil klobaso, katero so mu v „Naš Dom“ zavili. Eno polovico je potem pojedel sam, drugo polovico pa je vtaknil v žep, da bi imel s čim Sultana (svojega psa) razveseliti.

Blizo Ribnice dobila ga je huda nevihta in ga premočila do kože. Lahko je bil tedaj slabe volje. In ko mu je doma priletel ljubljani pes naproti, vrgel mu je černo zaviti kos klobase. Sultan seveda ni znal odvijati, ampak je vse skupaj pohrustal.

Pa komaj se je to zgodilo, že je začel letati semtertja in divjati tako, kakor gotovi ljudje, kadar dobijo v roke cele kupe „Fihposa“. Postajalo mu je zmiraj slabši in čez tri dni izdihnil svoje pasje življenje.

Da bi pa č. duhovščina ljudstvu naš list zaradi politike prepovedovala pod kaznijo božjo in z nepodelitvijo svete odveze, to je greh in zloraba naše svete vere, kar se zna nad samimi gg. uhovniki prej ali slej silno maščevati.

Celo sveti oče Leo XIII. so zvedeli o tem, vero uničujočem postopanju nekaterih duhovnikov, kateri ljudstvo ščuvajo proti drugače politično-mislečim in proti drugim narodom. Da se bode našo kmečko ljudstvo samo prepričalo, kako lepo učijo naš sveti oče, papež, in kako malo jih uboga in vse drugače dela naša č. duhovščina, priobčili smo tudi danes papežovo pismo, pod naslovom: „Papež Leo XIII. o narodnostnem prepiru.“

Ljubi kmet, sedaj vidiš, da ti ni prepovedano in ni greh „Štajerca“ brati!

Papež Leo XIII. o narodnostnem prepiru.

Klerikalni časnik „Vaterland“ razglasil je dne 2. januarja t. l. papežovo pastirsko pismo za škofijstvo česko in moravsko. Iz nekega spremljevalnega pisma na knezoškofa Skrbenskyga je razviditi, da je olmuški knezoškof Kohn v preteklem mesecu maren razpoložil pri papežu težkoče ki se

Ljudje so mislili, da ga je kdo zastrupil. Prišel je živinozdravnik ter ga preiskoval. In glejte, kaj je našel! Tam, kjer se je „Fihposcv“ papir prijel želodca, začel je ta gniti, kakor da bi se ga bila lotila prava črna kuga, najhujša bolezen na zemlji in zato se je moral Sultan ločiti od tega sveta.

Zaradi tega ne smemo Froncu zameriti, da je v strašanski jezi proklinjal ves svet, najbolj seveda „Fihposa“ in tiste, ki izdajajo tako hud strup. Prišel je, da bode povsod kamor bo prišel, svaril ljudi, naj ničesar v tako nevaren papir ne zavijajo in naj za božjo voljo ničesar ne vzamejo, kar bi bilo v njem zaviatega.

Moj pogovor s Fihposom.

Vračal sem se z daljšega potovanja. Solnce je že zašlo za temno Pohorje in namesto njega je svetil zaspani mesec ter ljubeznjivo migljale žareče zvezde, kakor bi me gledali angeljci iz nebes.

Od dolge in težke hoje utrujen, vsedel sem se na kamen, da bi se malo odpočil. Ker sem imel čas, premišljeval sem o marsičem.

v vladikovinah pojavljajo vsled različnosti jezikov. Prosil je papeža naj bi vplival na složnost duhov. Na to se je papež odločil neko pismo razglasiti, kojega bistveni stavki se glasijo:

Pri opetovanem opazovanju položaja Vaših škofij najdemo, kakor sedaj skoraj povsod, vse polno povoda za strah in skrb; vendar pristopa pri Vas še težilna okolnost, da med tem, ko je katoliška stvar sovražtvu in spletkam zunanjih sovražnikov izpostavljena, se še vedno drugi vzroki nahajajo, skoz katere se ona (katoliška stvar) v velikó nevarnost potegne. Izdatna podlaga za nesložnost pa je, zlasti na Češkem, napeljevati jo po jezikih, katerih se prebivalci po svojem rodu poslužujejo, kajti po naravi vsajen je nagon, od pradedov podedovani jezik ljubiti in varovati. Za nas seveda stoji odlok trdno, se nas razsodbe teh zadrževajočih prepirnih točk zdržati. Varstvo maternega jezika, gojeno v določenih mejah vsekakor ne zasluži nobene graje. Nas opominja dolžnost, marljivo skrbeti, ker zaradi takšnih prepirljivosti se vera ne pospešuje. Toraj mi želimo in opominjamo živo da vsakemu od Vam škofom izročenih vernikov, ako tudi so isti različni po rodu in jeziku, vendar isto duševno sorodstvo ohranite, katero iz vkupnosti vere, iste

Iz mojih mislij me je zbudilo hripavo petje nekega pijanca, ki je prišel po cesti in jecljaje tulil:

•O-ja, zmiraj veseu, veseu,
O-ja, dokler na svet' bom živ;
O-ja, zmiraj bom vince piu,
O-ja, dokler bom živ.

Naprej menda ni znal, kajti namesto vesele pesmi oglašili so se iz njegovih ust razni hudiči in strele. Ko se je meni približal, zapustila ga je slaba volja in začel je peti znano fantovsko:

•Ljubica moja, kaj si st'čila,
Da mi druž'ga ljubiti gres?
Al' ne veš, kaj s'mi obljubila?—

Tu je zagledal meme, jenjal s petjem in se zadr.: „Kaj pa delaš tukaj? Pošteni ljudje grejo zvečer spat!“ Jaz mu nato mirno povem, da sem truden potnik in malo počivam.

Ker so ga noge težko nosile, spustil se je poleg mene v rosno travo. Tedaj sem ga dobro pogledal in spoznal v njem samega „Fihposa“.

To me je zelo razveselilo. Znano vam je, da nedolžni otroci in pijani ljudje zmiraj resnico govorijo, in zato sem upal, od njega kaj imenitnega vedeti.

božje službe in istih milostnih sredstev izvira. Ne vjema se z duhovniško službo; se v take prepirljivosti vtikati. V krajih v katerih prebivajo ljudje različnih jezikov, povzročajo taki prepiri mogoče jezo in sovražstvo ene ali druge stranke za seboj, ako se duhovniki započetka vsakega prepira ne izognejo, ne more resnično v opravljanju njihove svete službe nič nevarnejšega biti. Zatorej Vi prečastiti bratje, skrbite marljivo, da se bodejo gojenci v semeniščih zgodaj odkritosrčno ljubili in izrodek strastnega razvnetja krepko zatajevali, kajti ako vsaj za duhovski stan poklicani nemo-rejo vsi enega jezika biti, tako bodejo naj enega srca in ene duše.

Vojna v Južni Afriki.

Burom godi se zopet bolje. Nabili so angleže na sam sveti večer prav pošteno in Angleži so izgubili baje 240 rajenih in mrtvih, 390 jih je bilo ujetih, dalje so izgubili 3 topove, 67 vozov s streljivom, 115 vozov z živili in 2000 pušk. Dewet je Angleže prenetil kakor blisk z jasnega neba. Buri so prilezli bosi po polnoči na vrh hriba, na katerem so bili Angleži in so pobili straže brez najmanjšega hrupa. Ob 2. zjutraj je bilo vse angleško taborišče zajeto: boj je trajal le pol ure, in Angleži so bili premagani docela. General Rundle je slišal streljanje ter je poslal pomoč, a dospela je prekasno. Rundle je sam komaj ušel. Zato pa je dokaj verjetno, da je prišel h Krü-

Hitro sem ga ogovoril: „Vi ste gotovo kakega dobrega prijatelja obiskali.“

On mi robato odvrne: „Kaj, vraga sem obiskal! V Slovenske gorice sem šel izganjat tistega ptj-skega „Štajerca“, veste tistega „Štajerca“, ki nam če vse kmete spuntati. Pa ker se me ni hotel nič bati, sem ga cel teden le pil. V kaplanijah smo ga zajfali ko žolne. Saj ga tudi lahko dajo, ker ga dobijo zastonj. Dobro kapljico sem našel v vseh farovžih, a tudi cekmeštri imajo zelo dobro vino. Le naj ga imajo, zato so jih za cekmeštre izbrali! Jutri bo pa zopet veselo tam pri Sv. Lovrencu, kjer bomo imeli ljudski shod.“

Na te besede sem mu rekel: „Tedaj ste pa vi imeniten mož. Govoriti pa znate kakor najboljši doktor ali najstarejši misijonar. Vi bi bili najbolj pripravi, da bi vas spomladi za poslanca izvolili. Že na licu se vam pozna, da bi za kmete stokrat več storili kakor vsi naši sedanji poslanci.“

Zadel sem pravo struno, kajti Fihpos se je ponosno zravnal, mi podal roko v znamenje, da sva prijatelja, in mi potem odkritosrčno pravil ter se zaklinjal, kako skrbno bi nas zastopal v Gradcu.

Da bi sebe malo bolj povzdignil, začel je neus-

gerju tajen sel angleške vlade pogajat se radi miru. Krüger je nato vprašal burske generale za mirovne pogoje, a ti so odgovorili, da odlože orožje le tedaj, če se jim zjamči svoboda in neodvisnost republik. Vendar se delajo angleški listi še vedno upa- in zmagepolne ter trdijo, da bo vojna pred kronanjem kralja Eduarda že končana ali pa omejena le na mal kos burskega ozemlja.

Kitchenerjevo zadnje poročilo je Londence hudo potrlo. Že davno so mislili, da so Buri v Oranju že docela poraženi in prepodeni ter da je vojna v Oranju že končana. Dewetovi uspehi pa so dokazali, da to ni resnica. V tretjem letu vojne so bili Angleži prav na svojem ozemlju opetovano občutno poraženi. Sedaj kriče londonski listi, naj se pošljejo nove čete v Južno Afriko. Angleški agentje so nabrali že nekaj italijanskih delavcev, vagabundov, potepuhov in raznih lenuhov ter jih takoj odposlali Kitchenerju. Bure, katere imenujejo Angleži „bandite“, nej toraj pobijejo lenuški vagabundi!

Angleži vzamejo več kar je le dobiti, napol otroke in stare pohablence. Vendar tudi danes angleška vojska ne presega števila 200.000, kajti vsled izgub na bojiščih in epidemij, se vzdržuje vzlic vedno novim četam višina števila neizpremenjeno. Ali te izgube so veličanske, če se pomisli, da stoji nasproti le okoli 15.000 Burov. Stroškov je bilo za Anglijo doslej 5 milijard kron. A izgube na ljudeh in na denarju bodo naraščale, kajti Buri o miru nečejo slišati ničesar, pač pa se zopet živije gibljejo na vseh koncih in krajih. Tudi v poslednjih dneh je bilo več neznatnih bojov, ki dokazujejo, da so Buri vedno enako pogumni in spretni v naskoku in — umikanju.

Lord Kitchener hoče zoget izpremeniti svojo taktiko ter si je napravil nove operacijske načrte. Izpre-

miljeno udrihati po vseh naših politikih — in teh je povsod dosti — ter rekel: „Naši ljudski osrečevalci in njihovi priganjači imajo kmete tako radi ko uš kozuh: dokler se da iz njega piti kaj krvi, so njegovi prijatelji; kadar pa postane suh in krastav in kadar ne davlje več toplote, pa ga zapustijo. Prosim, povejte mi no, kaj so s svojimi dolgimi jeziki vsi skupaj že dobrega storili? Nič, čisto nič! Prej se še za kmeta zmenili niso. Še le zdaj, ko jim je začel „Štajere“ levite brati, so se jeli malo gibati.“

„Pa zelo lepo skrbijo, da vera ne peša,“ mu jaz povem.

„Fihpos“ me prav debelo pogleda in reče: „Vi pač veste koliko jim je mar za pravo vero! Kdor jim da dobiček in jih lepo uboga, je „katoliški“ mož, če je tudi oderuh, goljuf, vlačugar in prepirljivec. Glavno je, da z njimi drži, vse drugo je postranska stvar. Ako bi jim bilo res kaj za vero, bi v cerkvi ne uganjali politike, ampak bi rajši učili ljudi kaj je prav, kaj pa ne. Če bi se bilo to zmiraj zgodilo, bi letos ne bilo treba v Mariboru kar pol regimenta morilcev in drugih zverin v človeški podobi obsoditi na smrt. O veri le zato zmiraj kričijo, da bi jim pobožni ljudje prehitro hrbta ne pokazali.“ „Res

videl je, da so mu topničarji le v zapreko, kajti čete se radi topov ne morejo dovolj naglo gibati, zlasti pa se ne morejo dosti naglo umikati. Samo topovi so baje krivi, da Buri tolikokrat angleške čete presenetijo in zajamejo. Ravnokar pa se je zvedelo, da razni angleški podjetniki preskrbujejo Bure z orožjem in municijo. Nastanjeni so bili ti liferantje v Lorenzo Marquazu, od koder jih je portugalski guverner sedaj na zahtevanje angleške vlade iztiril.

Razne stvari.

Nesreča. Dne 28. december zvečer je v Banovcih zgorela hiša g. Alojza Lah-a. Razna gasilna društva so ogenj hitro omejila, a pri gašenju se je zgodila grozna nesreča, namreč, podrl se je dimnik ter je enega smrtno ranil, ker mu je obe nogi potrl in tudi po drugih delih telesa zelo obtokel; drugemu je strl nogo in tretjemu roko. Še več oseb je bilo več ali manj ranjenih. Kdo je ogenj povzročil, še se prav neve.

Iz Janišberga pri Radencih. Dragi slovenski kmet! Če potuješ od nemške do hrvatske meje in se tu in tam med potjo v kateri gostilni za vsakdajno potrebo malo odpočiješ, slišiš veliko o sedajnem razburjenem času; jeden govori o svojem zvestem in kmetu priljubljenem „Štajercu“, a drugi razklada in priterjuje mariborski klerikalizem posebno tega mladega novorojenca. Ako pa prevdariš po tvoji zdravi pameti, sprevidel bodeš, da tebi od dneva do dneva revščina in sovraštvo le od tebi nasprotnega klerikalizma raste. Ako pa še kje kak miroljuben gospodar stanuje, pa še tistega hočejo z vso silo zadušiti. Ne zahtevam, da bi moral ravno vse meni verjeti samo jaz ti stavim pred oči, kaj se je že pred 1868 leti godilo;

niso vaši ljudje posebno verni, zato so pa bolj narodni,“ mu zopet nastavim.

On se jezno obregne: „Vraga zelenega so narodni! Ja, z jezikom so narodni in pa zato, da jim kaj nese. Ker bolj ko duhovnik kriči: ljudje božji, bodimo narodni, prej postane poslanec ali dobro zaslužen župnik; in bolj ko se klati odvetnik po shodih in farba ljudi, tem več tožnih grošev leti k njemu, a tem manj k njegovemu tovarišu, kateri mirno in pošteno živi. Verjemite mi, da bi bil marsikateri hud narodnjak že jutri rad trd Nemec, če bi videl, da bi tako več dobička imel.“

Na to mu pa rečem: „So pa zelo pravični in resnicoljubni, ker zmiraj pravijo „Štajercu“, da laže.“

Spet je bil ogenj v strehi. Jezno mi je odgovoril: „Vidi se vam, da jih premalo poznate! Narodni in verni so še vsaj z jezikom, resnice in pravice pa še niti z njim ne ljubijo. Le pomislite, kolikokrat sta že bila „Slovenski Gospodar“ in njegova nemška sestra „Südsteirische“ zaprta, ker sta čez poštene ljudi grdo lagala in koliko ričeta še bosta pojedla, ker sta kradla nedolžnim čast in poštenje.“

Znate, jaz sem pa čisto drugačen in bi zato bil sposoben za poslanca, kakor ste poprej povedali.“

tedaj premisli, dragi mi bralec, in te vprašam: Kdo je bil najhujši sovražnik Kristusov? Kdo ga je izdal? Kdo je najbolj vpil: Smrti je vreden, križan naj bo...? potem pa premisli kaj je zakrivil On, da so tako strašansko ž njim ravnali. Pošten kristjan ne bode za gotovo krivice našel nad njim ali gotovo križali ga so. On pa ni prišel na svet, da bi nam očital in našteval hudobije in pregrehe katere zakrivimo na tem svetu, ampak on je prišel, da bi nas v verskih resnicah podučil in tudi svojim namestnikom ljubezen in milost podelil in ukazal: idite in učite vse narode po vseh krajih sveta, pa vendar zavoljo svoje ljubezni je mogel najstrašnejšo smrt prestati. Ja, dragi moj, kaj pa je storil naš slovenski „Štajerc“, da ga tako strašno preganjajo. Je-li morebiti kaj takšnega storil, da ga tudi na smrt obsodijo? A to se jim ne more nikoli posrečiti. On ima le namen kmetskemu stanu v vseh rečeh pomagati in poučevati. On si prizadeva, da bi se ljudstvo zjedini in ljubilo, ne pa tako kakor dosedaj, posebno pri volitvah v deželno in državno poslanstvo. On ima namen, da bi si kmetška stranka med seboj izbirala deželne in državne poslance, ne pa visoko učene gospode, kateri le za svoj stan skrbijo. Kmetški stan podlaga vseh stanov, pa popolnoma iz mislij pustijo. Zdaj so deželne volitve pred durmi. Dragi mi siromašni trpin, odpri vendar enkrat tvoje oči in si izvoli iz svoje sredine kandidata, kateri bode svoj lastni stan gotovo bolj čisto zastopal, kakor kak gospod. Ne pustite se vloviti od svojih sladkih nasprotnikov. Oddajte naravnost svoje glasove zavednemu kmetu. Voščim vam vsem „Štajerčevim“ naročnikom, da bi v sedajnem novem letu, vsi zdravi in veseli, z veseljem „Štajerca“ v roke sprejeli, ter od konca do kraja prešteli.

Zingovič.

Tu mu posežem v besedo, rekoč: „Nič nisi boljši! Ravno takšen hinavec in lump si kakor tvoja žlahta!“

Kakor bi ga bil piknil gad, tako hitro se je pobral s tal in začudeno vprašal: „Kaj, kdo pa si ti? ali me poznaš?“

Tudi jaz sem vstal in odgovoril: „Prav dobro te poznam, ti zviti lisjak. Če pa hočeš vedeti, kdo sem, poglej me dobro in videl bodeš, da sem „Štajerc“, katerega ti preganjaš!“

Te besede so ga tako spekle, da je hotel skočiti v mene. Gotovo bi me ubil, — a zbal se je mojih trdih kmetških pestij.

Ker je videl, da s silo nič ne opravi, začel me je z lepim pregovarjati naj bodem tiho in naj pustim njega in njegove prijatelje pri miru.

Kot poštenjak mu tega nisem mogel obljubiti. Zato se je zaklel in krvavo pridušil, da me bode povsod in zmiraj preganjal in obrekoval.

Nisem ga hotel več poslušati in sem rajši šel dalje.

Svojo grožnjo „Fihpos“ pridno izpolnjuje. Toda mene to nič ne moti, ampak korajžno bičam vse lažnjivce in hinavce ter zagovarjam in podučujem vse ljudi. Vaš neustrašeni „Štajerc“.

Kdaj se morajo plačati davki? Deželno finančno ravateljstvo v Gradcu nas je naprosilo natisnil sledeče: Zemljiški, hišno-razredni, hišno-najemniški in pedostotni najemninski davek od hiš, ki so davka proste, se mora plačati prvi obrok za prvega četrtleta do 31. jan., drugi obrok do 28. febr., tretji obrok po 31. marca. Pridobitni davek je treba plačati svoto za prvega četrtleta dne 1. jan. Ako se davki ne plačajo štirinajst dni po zgoraj navedenem času, potem se pri davkih, ki znašajo 100 K ali več, plača zamudna kazen od vsakih 100 K in za vsaki dan 1.3 h. Če se v štirih tednih po zgoraj navedenih obrokih ne plača, se zaostali davkoplačevalec zarubi.

Oddaja gozdnih drevesc. V svrhu pogozdovanja oddajajo se od državnega gozdnega vrta v Celju eden milijon različne vrste iglastih drevesc po naslednjih cenah: 1000 komadov 3letnih smrek 4 K, 1000 komadov 2letnih mecesnov 4 K, 1000 komadov 2letnih belih borov 3 K, 1000 komadov v 2letnih črnih borov 3 K. Prijave za dobavo gozdnih drevesc sprejemata c. kr. okrajno gozdarsko nadzorstvo v Celju, c. kr. deželno gozdarsko nadzorstvo v Gradcu in sicer za pomladno pogozdovanje do 31. januarija, za jesensko pogozdovanje do 15. septembra vsakega leta. Neimovitim gozdnim lastnikom oddajajo se gozdna drevesca brezplačno, t. j. povrniti se morajo le stroški za izkapanje, zavitek in prevoznjo. Na kolka prostih prošnjah neimovitih lastnikov mora občinski urad izrečno potrditi njih neimovitost. Natanko naj se napovedo število in vrata zahtevanih drevesc, naslov prošnjika, (pošta ali selez. postaja, kamor se naj drevesca pošljejo).

Iz Ptujске Gore primorani smo občani našega č. gosp. župnika javno (če bo kaj zdalo!) vprašati: Ali ste se Vi v semenišču nas župljane s prižnice samo obrekovati, se nam s tožbami groziti in politikovati učili? Ali je Vaš poklic, nas župljane, v gospodarskem oziru popolnoma uničiti, kar se kaže, ker že zdaj toliko agitirate za občinske volitve. Nam se zdi, da bi Vi še eno hišo ali celo par tisoč potrebovali, da bi ložje Vam nadležne eksekutorje, ki Vas mnogokrat obiskujejo, zadovoljili. Povemo Vam naprej, da s te moke ne bode kruha, da mi ne bomo šli na Vaše limanice in da bomo, ako ne bode mirovali in le za božjo čast in naše zveličanje skrbeli, ob priložnosti ševse kaj drugzega povedali, kar Vam gotovo ne bo ljubo. Vaša posnemanja vredna (?) dejanja so nam znana. Vedeti morate dobro, da Vas skoraj cela župnija ne mara. Mi bomo, ker to je naša stvar, pravične, krščanske, miroljubne in neustrašene moze v odbor, volili kateri se bodejo vsakemu krivičnemu pritisku, in naj ta pride od katerekoli strani, odločno vrpli ter ne pustili našo itak ne bogato občino izsesavati.

Iz Stoperc pri Rogatcu. Dragi „Štajerc“! Ne samo v Afriki razsaja ljuti boj, tudi tukaj v Stopercih se je pričela grozna vojska in sicer proti tvojim naročnikom. Strelivo, katerega rabijo naši sovražniki ni navaden smodnik, temveč strašne grožnje, da se marsikateremu, ki jih mora po nedolžnem poslušati, ježijo lasje in utrinjajo zvezde vsled zaušnic, katere